

RIKSDAGENS SVAR 94/2001 rd

Regeringens proposition med förslag till revidering av lagstiftningen om förverkandepåföljder

Ärende

Regeringen har till 2000 års riksdag överlämnat sin proposition med förslag till revidering av lagstiftningen om förverkandepåföljder (RP 80/2000 rd).

Beredning i utskott

Lagutskottet har i ärendet lämnat sitt betänkande (LaUB 14/2001 rd).

Beslut

Nu församlade riksdag har godkänt följande uttalande:

Riksdagen förutsätter att regeringen ger akt på tillämpningen av 10 kap. 3 § strafflagen om utvidgat förverkande av vinning och vid behov vidtar åtgärder för att eliminera eventuella olägenheter.

Riksdagen har antagit följande lagar:

Lag

om ändring av strafflagen

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i strafflagen av den 19 december 1889 (39/1889) 2 kap. 16 §, 17 kap. 23 § 4 mom., 33 kap. 7 §, 37 kap. 13 §, 44 kap. 4 § 3 mom. och 5 § 2 mom. samt 46 kap. 8—13 §,

av dessa lagrum 2 kap. 16 § sådan den lyder i lagarna 143/1932 och 413/1974, 17 kap. 23 § 4 mom. sådant det lyder i lag 563/1998, 33 kap. 7 §, 37 kap. 13 § samt 46 kap. 9—11 och 13 § sådana de lyder i lag 769/1990, 44 kap. 4 § 3 mom. sådant det lyder i lag 44/1919, 46 kap. 8 § sådan den lyder i nämnda lag 769/1990 och i lag 951/1999 och 46 kap. 12 § sådan den lyder i sistnämnda lag,

ändras 8 kap. 7 och 12 §, 17 kap. 23 § 2 och 3 mom., 32 kap. 6 a §, 40 kap. 4 §, 46 kap. 1 § 11 punkten och 50 kap. 6 §,

dessas lagrum sådana de lyder, 8 kap. 7 och 12 § i lag 138/1973, 17 kap. 23 § 2 och 3 mom. i nämnda lag 563/1998, 32 kap. 6 a § och 50 kap. 6 § i lag 1304/1993, 40 kap. 4 § i lag 792/1989 och 46 kap. 1 § 11 punkten i lag 706/1997, samt

fogas till lagen ett nytt 10 kap. i stället för det 10 kap. som upphävts genom nämnda lag 563/1998, som följer:

8 kap.

Om preskription

7 §

En förverkandepåföljd får inte dömas ut, om straff för gärningen inte får dömas ut på grund av preskription. Den kortaste preskriptionstiden för yrkande på förverkande är dock fem år. Om yrkandet på förverkande gäller ett sådant hjälpmedel vid brott som avses i 10 kap. 4 § eller annan egendom som avses i 10 kap. 5 §, preskriberas yrkandet dock inte.

12 §

En förverkandepåföljd får inte verkställas när tio år har förflutit från den dag då den lagakraftvunna domen gavs. Om förverkandepåföljden gäller ett sådant hjälpmedel vid brott som avses i 10 kap. 4 § eller annan egendom som avses i 10 kap. 5 §, preskriberas verkställigheten av förverkandepåföljden dock inte.

10 kap.

Om förverkandepåföljder

1 §

De allmänna förutsättningarna för förverkandepåföljd

En förutsättning för att förverkandepåföljd skall kunna dömas ut är att en gärning som enligt lag är straffbar (*brott*) har begåtts.

Förverkandepåföljd kan också dömas ut på grund av en straffbar gärning där

1) gärningsmannen vid tidpunkten för gärningen inte har fyllt femton år eller är otillräknelig,

2) gärningsmannen är fri från straffansvar med stöd av 3 kap. 9 eller 10 § eller 10 a § 1 mom. eller på någon annan motsvarande grund, eller

3) en juridisk person med stöd av 9 kap. kan dömas till straff, även om det inte kan utredas vem gärningsmannen är eller om gärningsman-

nen av någon annan anledning inte döms till straff.

2 §

Förverkande av vinning

Ekonomisk vinning av ett brott skall dömas förverkad till staten. Till förverkande döms gärningsmannen, den som har varit delaktig i brottet eller den på vars vägnar eller till vars förmån brottet har begåtts, om de har beretts vinning genom brottet.

Om beloppet av den vinning brottet har medfört inte alls eller endast med svårighet kan utredas, skall beloppet uppskattas med beaktande av brottets art, omfattningen av den brottsliga verksamheten och övriga omständigheter.

Vinning döms inte förverkad till den del den har återburits eller dömts eller döms att betalas till den kränkta i form av skadestånd eller återbäring av obehörig vinst. Om yrkande på skadestånd eller återbäring av obehörig vinst inte har framställts eller om ett sådant yrkande ännu inte har avgjorts när avgörande meddelas med anledning av yrkandet på förverkande, skall förverkandepåföljden dömas ut.

3 §

Utvidgat förverkande av vinning

Egendom kan dömas helt eller delvis förverkad till staten

1) hos den som konstateras ha gjort sig skyldig till ett brott som kan bestraffas med fängelse i minst fyra år eller som konstateras ha gjort sig skyldig till straffbart försök till ett sådant brott eller till ett brott som avses i 32 kap. 1 §, 46 kap. 4 §, 50 kap. 1 eller 4 § eller till ett brott som avses i 82 § alkohollagen (459/1968), samt

2) hos den som har varit delaktig i ett brott som avses i 1 punkten och hos den på vars vägnar eller till vars förmån brottet har begåtts,

om brottet är av sådan art att det kan medföra avsevärd ekonomisk vinning och om det finns skäl att anta att egendomen helt eller delvis har

sitt ursprung i brottslig verksamhet, som inte kan anses obetydlig.

Egendom som avses i 1 mom. kan dömas helt eller delvis förverkad till staten också

1) hos den som står i ett sådant förhållande (*närstående*) som avses i 3 § 1 mom. lagen om återvinning till konkursbo (758/1991) till en person som avses i 1 mom., samt

2) hos en enskild näringsidkare, ett bolag eller någon annan sammanslutning eller en stiftelse som står i ett sådant förhållande som avses i 3 § 2 mom. 1 eller 2 punkten lagen om återvinning till konkursbo till en person som avses i 1 mom. eller till en närstående till denna person,

om det finns skäl att anta att egendomen har överförts till någon av de ovan nämnda i syfte att undgå förverkandepåföljd eller skadeståndsskyldighet.

Förverkandepåföljd enligt 2 mom. döms inte ut, om egendomen har överförts tidigare än fem år innan ett brott som avses i 1 mom. har begåtts.

Om två eller flera personer döms till samma förverkandepåföljd, är deras ansvar solidariskt.

4 §

Förverkande av hjälpmedel vid brott

Följande föremål och egendom som har använts för begående av ett brott skall dömas förverkade till staten:

1) skjut- och eggvapen och andra därmed jämförbara livsfarliga redskap, och

2) andra föremål och annan egendom vars innehav är straffbart.

Förverkande kan beslutas också i fråga om

1) föremål och egendom som har använts vid begäendet av ett uppsåtligt brott, och

2) föremål och egendom som har ett nära samband med ett uppsåtligt brott som behandlas i rättegång, när föremålet eller egendomen uteslutande eller huvudsakligen har anskaffats eller tillverkats med tanke på ett uppsåtligt brott eller till sina egenskaper är särskilt lämpade för begående av ett uppsåtligt brott.

Vid prövningen av om det är nödvändigt att döma föremål eller egendom förverkade skall

särskild uppmärksamhet fästas vid förebyggandet av nya brott.

5 §

Förverkande av annan egendom

Föremål och egendom som har framställts, tillverkats eller fåtts till stånd genom ett brott eller som har varit föremål för brott skall dömas förverkade till staten, om innehavet av föremålet eller egendomen är straffbart.

Föremål och egendom som har framställts, tillverkats eller fåtts till stånd genom ett brott eller som har varit föremål för ett brott kan dömas förverkade antingen helt eller delvis, om förverkandepåföljden är nödvändig

1) på grund av att föremålen eller egendomen har egenskaper som gör dem skadliga för hälsan eller miljön,

2) för att nya brott skall kunna förebyggas, och föremålet är särskilt lämpat som brottsobjekt eller för brottslig användning,

3) för att syftet med bestämmelser om reglering eller om import eller export skall kunna uppnås, eller

4) för att syftet med bestämmelser om skydd av naturen eller miljön skall kunna uppnås.

Ett kärl, emballage eller något annat som har använts för förvaring av föremål eller egendom som skall dömas förverkade kan också förklaras förverkat, om förverkandepåföljden inte annars kan verkställas utan svårighet.

6 §

Inskränkningar i förverkandet

Föremål och annan egendom som avses i 4 och 5 § och som helt eller delvis tillhör någon annan än gärningsmannen, en delaktig eller den på vars vägnar eller med vars samtycke brottet har begåtts, döms inte förverkade. Den till vilken ett föremål eller egendom har överförts efter att brottet har begåtts kan likväl dömas att förverka föremålet eller egendomen, om personen vid mottagandet av föremålet eller egendomen kände till eller hade grundad anledning att

misstänka att de hade samband med ett brott, eller om personen erhållit dem som gåva eller annars utan vederlag.

Föremål och egendom skall dömas förverkade oberoende av äganderätten, om även ägaren skulle göra sig skyldig till ett brott genom att inneha dem.

7 §

När förverkandepåföljden förfaller

När domstolen avgör ett yrkande på förverkande kan den med svarandens samtycke bestämma att förverkandepåföljden förfaller, om det i föremål eller egendom som avses i 4 eller 5 § inom utsatt tid görs de ändringar som nämns i domen eller om i fråga om dem annars förfars på ett sådant sätt som anges i domen och som gör förverkandepåföljden överflödig.

Utmätningssmannen skall övervaka att de skyldigheter som nämns i domen fullgörs och besluta om förverkandet skall förfalla. Den som har dömts till en förverkandepåföljd kan överklaga beslutet i den ordning som bestäms om ut-sökningsbesvär. Utmätningssmannen kan av särskilda skäl förlänga den tidsfrist som avses i 1 mom. Rättsregistercentralen skall underrättas om att förverkandepåföljden har förfallit.

Den som har dömts till förverkandepåföljden ansvarar för de kostnader som ändringsarbetena och verkställigheten av domen i övrigt medför.

8 §

Förverkande av värde

Kan föremål eller egendom som avses i 4 eller 5 § inte dömas förverkade på grund av de inskränkningar som bestäms i 6 § 1 mom. eller på grund av att föremålet eller egendomen har dolts eller annars inte går att få tag på, kan gärningsmannen, den som är delaktig i brottet och den på vars vägnar eller med vars samtycke brottet har begåtts, dömas att i stället för föremålet eller egendomen förverka dess värde, antingen helt eller delvis. Till att förverka värdet kan också den dömas till vilken föremålet eller egendomen

har överförts, om han eller hon vid mottagandet av föremålet eller egendomen har varit medveten om att de har samband med ett brott eller har haft grundad anledning att misstänka detta, eller som har fått föremålet eller egendomen som gåva eller annars utan vederlag.

Värdet döms dock inte förverkat, om en person som avses i 1 mom. gör sannolikt att föremålet eller egendomen har förstörts eller förbrukats.

Om två eller flera döms att förverka värdet av samma föremål eller egendom, är deras ansvar solidariskt. Den som inte har dömts att förverka hela värdet svarar dock endast för det belopp som personen i fråga skall förverka.

9 §

Yrkande på förverkandepåföljd

Förverkandepåföljd döms ut på yrkande av åklagaren eller en tjänsteman som avses i 3 § lagen om strafforderförfarande (692/1993). Även en målsägande kan yrka på förverkande när målsäganden ensam utför åtal enligt 7 kap. lagen om rättegång i brottmål (689/1997).

I 1 kap. 8 a § lagen om rättegång i brottmål bestäms om de grunder på vilka åklagaren kan avstå från att yrka på förverkande.

10 §

Jämkning av förverkandepåföljder

Förverkandepåföljd behöver inte dömas ut, om

- 1) vinningens belopp eller föremålets eller egendomens värde är obetydligt,
- 2) gärningsmannen med stöd av 3 kap. 5 § 3 eller 4 mom. eller något annat motsvarande lagrum inte döms till straff, eller
- 3) det med hänsyn till brottets och föremålets eller egendomens art, svarandens ekonomiska ställning samt övriga omständigheter vore oskäligt att döma ut förverkandepåföljden.

Under de förutsättningar som nämns i 1 mom. kan det bestämmas att förverkandepåföljden i stället för ett föremål eller egendom skall gälla

dess värde eller endast en del av föremålet eller egendomen eller dess värde. Likaså kan en del av såväl föremålet eller egendomen som dess värde dömas förverkat. Också en del av vinningen kan dömas förverkad.

11 §

Särskilda bestämmelser

När ansvaret beträffande en förverkandepåföljd i fråga om en person som inte är misstänkt eller åtalad för brott utreds vid en förundersökning eller rättegång, skall vad som bestäms om den som är misstänkt för brott eller om svarenden i ett brottmål iaktas i tillämpliga delar.

Om skadestånd eller återbäring av obehörig vinst har betalats eller dömts ut efter det att ett avgörande som avses i 2 § 3 mom. har meddelats, kan förverkandepåföljden verkställas minskad med motsvarande belopp. Om förverkandepåföljden redan har verkställts, kan det genom dom bestämmas att motsvarande belopp skall betalas av statens medel. Talan i saken skall väckas vid tingsrätten på den ort där käranden har sitt hemvist eller vid Helsingfors tingsrätt inom fem år från den dag då domen i fråga om förverkandepåföljden har vunnit laga kraft. Staten, som företräds av Rättsregistercentralen, är svarande i målet.

Den som i god tro har förvärvat en inteckning eller en pant- eller retentionsrätt i föremål eller egendom som avses i 4 eller 5 § och som dömts förverkade kan få betalning av föremålets eller egendomens värde, oberoende av om fordringen har förfallit eller inte. Talan i saken skall väckas vid den domstol och inom den tid som anges i 2 mom. I annat fall förfaller inteckningen eller pant- eller retentionsrätten.

17 kap.

Om brott mot allmän ordning

23 §

Bestämmelser om påföljder

Djur som avses i ett djurhållningsförbud och som vid den tidpunkt när beslutet ges hålls av den som meddelas förbudet skall dömas förverkade till staten. Om förverkandepåföljden också gäller djur som inte har varit föremål för brott och det är möjligt att i beslutet fastslå vilka dessa djur är, skall domstolen bestämma att personen i fråga innan förverkandepåföljden verkställs skall ges tillfälle att själv sälja eller överlåta djuren. Om den som meddelas djurhållningsförbud håller djur som helt eller delvis ägs av någon annan, skall denne innan förverkandepåföljden verkställs ges tillfälle att avhämta djuren.

En hasardspelsbank och andra sådana pengar och föremål med penningvärde som har använts i ett anordnat hasardspel skall dömas förverkade till staten, oberoende av vem som ägde dem. I övrigt skall 10 kap. iaktas.

32 kap.

Om häleribrott

6 a §

Förverkandepåföljd

Egendom som har varit föremål för ett brott som avses i 1 § skall dömas förverkad till staten. På förverkandepåföljden tillämpas 10 kap. 11 § 3 mom.

I fråga om förverkande av annan egendom iaktas 10 kap.

40 kap.

Om tjänstebrott och brott som begås av offentligt anställda arbetstagare

4 §

Förverkandepåföljd

Gärningsmannen eller den på vars vägnar eller till vars förmån han har handlat skall dömas att till staten förverka den gåva eller förmån som erhållits genom ett brott som avses i 1—3 §, eller dess värde. I fråga om förverkande av annan egendom iakttas 10 kap.

46 kap.

Om regleringsbrott och smuggling

1 §

Regleringsbrott

Den som bryter mot eller försöker bryta mot en i

11) förordningar om kapitalrörelser, betalningar eller avbrytande eller begränsning av an-

dra ekonomiska förbindelser som utfärdas med stöd av artikel 60 eller artikel 301 i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen och som hör till Europeiska unionens gemensamma utrikes- och säkerhetspolitik

50 kap.

Om narkotikabrott

6 §

Förverkandepåföljd

Till staten skall dömas förverkade

1) redskap, tillbehör eller ämnen vilka har använts för begående av brott som avses i detta kapitel eller vilka anskaffats för detta ändamål och

2) tillgångar som avses i 4 § 2 punkten, även om gärningen utgör narkotikabrott eller grovt narkotikabrott; finansiären, den som mottagit tillgångarna eller vardera solidariskt skall dömas att förverka tillgångarna.

I övrigt skall 10 kap. iakttas.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Lag

om ändring av 80 § jaktlagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i jaktlagen av den 28 juni 1993 (615/1993) 80 § som följer:

80 §

Förverkandepåföljd

Om vilt har jagats i strid med bestämmelserna i denna lag eller i en förordning som utfärdats med stöd av den, utan att någon annan har haft rätt att jaga eller tillägna sig viltet, döms vil-

tet eller dess värde förverkat till staten. Viltets värde bestäms enligt 79 §. I övrigt skall 10 kap. 1—4 och 6—11 § strafflagen (39/1889) iakttas i tillämpliga delar.

Om det för jakt på vilt som avses i 1 mom. krävs jaktlicens enligt 10 §, skall jägaren samtidigt åläggas att betala obetald jaktlicensavgift till staten.

Om icke fredade djur har fångats eller dödats i strid med bestämmelserna i denna lag eller i en förordning som utfärdats med stöd av den, skall vad som bestäms i 10 kap. strafflagen iakttas i fråga om förverkandepåföljden.

Bestämmelserna i 10 kap. 4 § 1 mom. 1 punkten strafflagen tillämpas endast om det brott som

förverkandepåföljden grundar sig på är en sådan uppsåtlig gärning som avses i 72 § eller 75 § 5 punkten.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Lag

om ändring av lagen om fiske

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen den 16 april 1982 om fiske (286/1982) 110 § och
ändras 104 § 2 mom. som följer:

104 §

Har fångst, utan att annan tillkommande rätt har blivit kränkt, erhållits under fredningstid eller med överträdelse av bestämmelserna om fredningsområde eller inom förbjudet område eller med förbjudet fångstredskap eller fyller den inte föreskrivna minsta mått, tillfaller den eller dess värde staten. Det sistnämnda gäller också

hela det fångstparti som finns i en och samma låda, sump eller annan behållare och av vars vikt minst en tiondedel fångats olagligt så som ovan sagts. I övrigt skall vad som bestäms i 10 kap. strafflagen (39/1889) iakttas.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Lag

om ändring av 59 § naturvårdslagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i naturvårdslagen av den 20 december 1996 (1096/1996) 59 § som följer:

59 §

Förverkandepåföljd

Den som har gjort sig skyldig till en gärning som avses i 58 § skall dömas att till staten för-

verka föremålet för brottet. Dessutom skall det värde som ett fridlyst djur eller en fridlyst växt har som representant för sin art dömas förverkat. Miljöministeriet fastställer riktgivande värden för fridlysta djur och växter. I övrigt skall

10 kap. 1—4 och 6—11 § strafflagen (39/1889) Denna lag träder i kraft den 20 .
iaktas i tillämpliga delar.

Lag

om ändring av 6 § lagen om fredning av vraket efter passagerarfartyget Estonia

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 30 juni 1995 om fredning av vraket efter passagerarfartyget Estonia (903/1995)
6 § 2 mom. som följer:

6 § Denna lag träder i kraft den 20 .

I övrigt skall 10 kap. 1—4 och 6—11 § straff-
lagen (39/1889) iaktas i tillämpliga delar.

Lag

om ändring av 73 § kärnenergilagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i kärnenergilagen av den 11 december 1987 (990/1987) 73 § 2 och 3 mom., av dessa lag-
rum 2 mom. 4 punkten sådan den lyder i lag 738/2000, som följer:

73 §

Förverkandepåföljd

Med anledning av ett brott som avses i 72 §
1 mom. skall

1) kärnanläggningar som uppförts eller dri-
vits,

2) gruvor eller anrikningsverk som inlett sin
verksamhet och där producerad malm eller anri-
kad malm som innehåller uran eller torium,

3) kärnämne eller kärnavfall som framställts,
innehafts, producerats, överlåtits, behandlats,
använts, lagrats eller transporterats eller förts till
eller från landet och malm eller anrikad malm,
innehållande uran eller torium, som förts till el-
ler från landet, samt

4) ämnen, anordningar, aggregat och informationsmaterial på kärnenergiområdet som innehafts, tillverkats, monterats, överlåtits eller förts till eller från landet

dömas förverkade, om denna lag eller bestämmelser som utfärdats med stöd av den har överträtts.

Dessutom skall 10 kap. strafflagen (39/1889) iaktas i tillämpliga delar.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Lag

om ändring av 19 § skogslagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i skogslagen av den 12 december 1996 (1093/1996) 19 § som följer:

19 §

Förverkandepåföljd

När ekonomisk vinning som ett brott som avses i 18 § har medfört döms förverkad till staten iaktas 10 kap. 2 § strafflagen (39/1889). Förver-

kad döms en vinning från vilken kostnaderna för korrigerande åtgärder enligt 20 § har dragits av.

Dessutom skall 10 kap. strafflagen iaktas i tillämpliga delar.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Lag

om ändring av 2 a och 4 § lagen om uppfyllande av vissa förpliktelser som grundar sig på Finlands medlemskap i Förenta Nationerna och Europeiska unionen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 29 december 1967 om uppfyllande av vissa förpliktelser som grundar sig på Finlands medlemskap i Förenta Nationerna och Europeiska unionen (659/1967) 2 a § 1 mom. och 4 §, sådana de lyder i lag 705/1997, som följer:

2 a §

Genom förordning av statsrådet meddelas vid behov närmare bestämmelser om genomförandet av de förordningar om kapitalrörelser, betalningar eller avbrytande eller begränsning av andra ekonomiska förbindelser som utfärdas med

stöd av artiklarna 60 eller 301 i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen och som hör till Europeiska unionens gemensamma utrikes- och säkerhetspolitik.

4 §

Om straff för brott eller försök till brott mot en regleringsföreskrift som någon myndighet har meddelat med stöd av denna lag samt för brott eller försök till brott mot förordningar om kapitalrörelser, betalningar eller avbrytande eller begränsning av andra ekonomiska förbindelser som utfärdas med stöd av artikel 60 eller ar-

tikel 301 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen och som hör till Europeiska unionens gemensamma utrikes- och säkerhetspolitik bestäms i 46 kap. 1—3 § strafflagen (39/1889).

Denna lag träder i kraft den 20 .

Lag

om ändring av 14 § lagen om begränsning av utförseln av kulturföremål

I enlighet med riksdagens beslut *ändras* i lagen den 5 februari 1999 om begränsning av utförseln av kulturföremål (115/1999) 14 § 1 mom. som följer:

14 §

Hänvisningsbestämmelse och rätt att föra talan

Om straff för utförsel av föremål i strid med denna lag eller rådets förordning om export av

kulturföremål eller för försök till sådant brott bestäms i 46 kap. 4 och 5 § strafflagen (39/1889).

Denna lag träder i kraft den 20 .

Lag

om ändring av 9 § lagen om kontroll av export av produkter med dubbel användning

I enlighet med riksdagens beslut *ändras* i lagen den 26 juli 1996 om kontroll av export av produkter med dubbel användning (562/1996) 9 § 1 mom. som följer:

9 §

Straff

Om straff för uppsåtligt brott och försök till brott mot 3 och 4 § i denna lag eller mot en före-

skrift som en myndighet har meddelat med stöd av dem bestäms i 46 kap. 1—3 § strafflagen (39/1889).

Denna lag träder i kraft den 20 .

Lag

om ändring av 49 § beredskapslagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i beredskapslagen av den 22 juli 1991 (1080/1991) 49 § som följer:

49 § delat med stöd av denna lag bestäms i 46 kap.
Om straff för brott och försök till brott mot en 1—3 § strafflagen (39/1889).
regleringsföreskrift som en myndighet har med-
Denna lag träder i kraft den 20 .

Lag

om ändring av livsmedelslagen

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i livsmedelslagen av den 17 mars 1995 (361/1995) 39 § 3 mom. och
ändras rubriken för 39 § och 39 § 4 mom. samt rubriken för 9 kap. som följer:

9 kap. serna samt för olaga befattningstagande med in-
Straffbestämmelser fört gods bestäms i 46 kap. 4—6 § strafflagen
(39/1889).
39 §
Straffbestämmelser

Om straff för smuggling eller försök till Denna lag träder i kraft den 20 .
smuggling av livsmedel i strid med bestämmel-

Lag

om ändring av 8 § lagen om verkställighet av Europeiska gemenskapens gemensamma fiskeripolitik

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 8 december 1994 om verkställighet av Europeiska gemenskapens gemensamma fiskeripolitik (1139/1994) 8 § 1 mom. som följer:

8 § <i>Förverkandepåföljd</i>	dömas att förverka licens och fisketillstånd för ett specificerat fiskefartyg för högst tre år.
Den som döms till straff med stöd av 7 § 1 mom. 1 punkten eller 2 mom. kan samtidigt	Denna lag träder i kraft den 20 .

Lag

om ändring av 21 § gödselmedelslagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i gödselmedelslagen av den 26 februari 1993 (232/1993) 21 § 1 mom. som följer:

21 § <i>Straffstadgande</i>	3) försummar att i enlighet med 9 § sända uppgift om ett gödselbrukets typbenämning och handelsnamn för fastställelse av dem så som bestäms i 9 §, 4) försummar den anmälningsplikt som bestäms i 14 § eller 5) försummar att föra register enligt 15 §, skall för <i>förseelse mot gödselmedelslagen</i> dömas till böter, om inte strängare straff för gärningen bestäms någon annanstans i lag.
Den som uppsåtligen eller av grov oaktsamhet 1) importerar, marknadsför eller tillverkar för marknadsföring gödselbruk i strid med 4 §, 2) importerar, marknadsför, tillverkar för marknadsföring eller överlåter gödselbruk som inte uppfyller kraven i 5—8 och 10 § samt i de bestämmelser som har utfärdats med stöd av dem,	Denna lag träder i kraft den 20 .

Lag

om ändring av 41 § foderlagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i foderlagen av den 5 juni 1998 (396/1998) 41 § 1 mom. sådant det lyder delvis ändrat i lag 228/2001 som följer:

41 §

Straffbestämmelse

Den som uppsåtligen eller av grov oaktsamhet

1) för utsläppande på marknaden tillverkar, släpper ut på marknaden, använder, importerar eller exporterar foderfabrikat i strid med 4—12 § eller de bestämmelser som utfärdats med stöd av dessa eller i strid med den begränsning som avses i 13 §,

2) för utsläppande på marknaden tillverkar, släpper ut på marknaden, använder eller importerar foderfabrikat som inte uppfyller kraven för foderfabrikat i 20 § eller i de bestämmelser som utfärdats med stöd av den,

3) bedriver sådan vilseledande marknadsföring som avses i 21 §,

4) försummar att iaktta de bestämmelser om tillverkning, transport, upplagring eller egenkontroll av foderfabrikat som anges i 16 § eller med stöd av den,

5) försummar den anmälningsskyldighet som nämns i 14 eller 19 § eller som har fastställts med stöd av 30 § 3 mom. eller 31 § 1 mom.,

6) försummar att föra register eller sin upplysningsplikt enligt 15 §, eller

7) försummar att ansöka om godkännande enligt 17 § eller registrering enligt 18 §,

skall för *förseelse mot foderlagen* dömas till böter, om inte strängare straff för gärningen bestäms någon annanstans i lag.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Lag

om ändring av 14 § lagen om godkännande av vissa bestämmelser i avtalet om ett internationellt energiprogram och om tillämpningen av avtalet

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 13 december 1991 om godkännande av vissa bestämmelser i avtalet om ett internationellt energiprogram och om tillämpningen av avtalet (1682/1991) 14 § 1 mom. som följer:

14 §
Om straff för brott eller försök till brott mot en regleringsföreskrift som en myndighet har

meddelat med stöd av 6 och 7 § bestäms i 46 kap. 1—3 § strafflagen (39/1889).

—————
Denna lag träder i kraft den 20 .

Lag om ändring av djurskyddslagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i djurskyddslagen av den 4 april 1996 (247/1996) 47 och 57 § och
fogas till 50 §, sådan den lyder delvis ändrad i lag 1194/1996, ett nytt 3 mom. som följer:

47 §

Beslag

Beträffande beslag av djur samt av anordningar, redskap och ämnen som avses i 12 § gäller tvångsmedelslagen (450/1987). Utan hinder av vad som i 4 kap. 10 § tvångsmedelslagen bestäms om förvaring av ett beslagtaget föremål får ett djur som tagits i beslag omedelbart avlivas, säljas eller annars överlätas, om dess värde är obetydligt eller om det inte är möjligt eller ändamålsenligt att ordna dess skötsel.

50 §

Handräckning

—————
Kommunalveterinären skall vid behov ge utmätningsmannen handräckning vid verkställigheten av en förverkandepåföljd som gäller djur.

57 §

Förverkandepåföljd

Om förverkandepåföljder som gäller djur och som döms ut i samband med att djurhållningsförbud meddelas bestäms i 17 kap. 23 § 2 mom. strafflagen.

Beträffande förverkandepåföljder som gäller djur och som döms ut för brott mot ett djurhållningsförbud skall iakttas vad som bestäms i 10 kap. 1 §, 5 § 1 mom., 8 § 1 och 3 mom. samt 11 § 3 mom. strafflagen.

I övrigt skall 10 kap. strafflagen iakttas.

—————
Denna lag träder i kraft den 20 .

Lag

om ändring av lagen om produkter och utrustning för hälso- och sjukvård

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen den 29 december 1994 om produkter och utrustning för hälso- och sjukvård
(1505/1994) 26 § och
ändras rubriken för 6 kap. som följer:

6 kap.

Denna lag träder i kraft den

20 .

Straffbestämmelser

Lag

om upphävande av vissa bestämmelser om förverkandepåföljder

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Genom denna lag upphävs

1) 8 kap. 6 § värdepappersmarknadslagen av den 26 maj 1989 (495/1989) samt mellanrubriken före nämnda 6 §,

2) 48 § lagen den 20 december 1996 om livsmedelshygien i fråga om animaliska livsmedel (1195/1996) samt mellanrubriken före nämnda 48 §,

3) 185 § 3 mom. markanvändnings- och bygglagen av den 5 februari 1999 (132/1999),

4) 53 § kemikalielagen av den 14 augusti 1989 (744/1989),

5) 2 § lagen den 9 maj 1932 om förekommande av alkoholdryckers insmuggling från öppen sjö (135/1932),

6) 27 § lagen den 22 april 1999 om sammankomster (530/1999),

7) 8 § 2 mom. lagen den 14 juli 1978 om handel med samt installering och reparation av trafikförnödenheter (570/1978),

8) 4 a § 2 mom. lagen den 21 december 1962 om kreditvillkor inom avbetalningshandeln (622/1962), sådant det lyder i lag 118/1970,

9) 5 § lagen den 24 juli 1998 om förbud mot anordningar som försvårar trafikövervakningen (546/1998),

10) 8 § lagen den 9 mars 1990 om export och transitering av försvarsmateriel (242/1990),

11) 11 § 3 mom. lagen den 19 juni 1953 om explosionsfarliga ämnen (263/1953), sådant det lyder i lag 89/1983,

12) 23 § 2 mom. lagen den 28 november 1994 om obligatorisk upplagring av importerade bränslen (1070/1994),

13) 99 § läkemedelslagen av den 10 april 1987 (395/1987) samt mellanrubriken före

nämnda 99 §, av dessa 99 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 1046/1993,

14) 22 § lagen den 27 augusti 1999 om tryckbärande anordningar (869/1999),

15) 20 § 3 mom. radiolagen av den 10 juni 1988 (517/1988), sådant det lyder i lag 677/1992,

16) 10 § 3 mom. lagen den 17 maj 1947 om gränsszon (403/1947), sådant det lyder i lag 533/1976,

17) 10 § 2 mom. lagen den 6 mars 1942 om standardisering (197/1942),

18) 63 § strålskyddslagen av den 27 mars 1991 (592/1991),

19) 46 § telemarknadslagen av den 30 april 1997 (396/1997),

20) 10 § 4 mom. lagen den 23 maj 1969 om bekämpningsmedel (327/1969), sådant det lyder i lag 707/1995,

21) 13 § lagen den 10 februari 1995 om förströelseanordningar (164/1995),

22) 64 § avfallslagen av den 3 december 1993 (1072/1993),

23) 5 kap. 6 § lagen den 26 augusti 1988 om handel med standardiserade optioner och terminer (772/1988),

24) 17 § 3 mom. marktäktslagen av den 24 juli 1981 (555/1981),

25) 25 § 3 mom. byggnadsskyddslagen av den 18 januari 1985 (60/1985),

26) 55 § elsäkerhetslagen av den 14 juni 1996 (410/1996),

27) 28 § lagen den 20 december 1996 om veterinär gränskontroll (1192/1996),

28) 38 § lagen den 27 juni 1997 om medicinsk behandling av djur (617/1997),

29) 35 § lagen den 4 augusti 2000 om handel med utsäde (728/2000),

30) 14 § lagen den 1 december 2000 om ädelmetallarbeten (1029/2000), samt

31) 35 § 2 mom. lagen den 6 april 2001 om posttjänster (313/2001).

2 §

Denna lag träder i kraft den

20 .

Lag

om ändring av lagen om rättegång i brottmål

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen den 11 juli 1997 om rättegång i brottmål (689/1997) 5 kap. 3 § 1 mom. 5 punkten, 7 kap. 2 § 1 mom. 4 punkten och 8 kap. 11 §, samt

fogas till 1 kap., sådant det lyder jämte ändringar, nya 8 a och 11 a § som följer:

1 kap.

Om åtalsrätt

8 a §

Om inte ett allmänt intresse kräver något annat, får åklagaren avstå från att yrka på förver-

kande, om

1) vinningens belopp eller föremålets eller egendomens värde är obetydligt,

2) en utredning av grunderna för yrkandet eller behandlingen av det vid domstol skulle medföra kostnader som är uppenbart oskäligen hänsyn till sakens natur, eller

3) det beslutas om åtal eftergift för brottet med stöd av 7 eller 8 § eller något annat motsvarande lagrum.

11 a §

Beslutet om att förverkande inte yrkas skall så som bestäms i 9 § 1 mom. delges den som saken gäller. Dessutom skall vad som bestäms i 10 och 11 § iakttas i tillämpliga delar.

5 kap.

Om väckande av åtal

3 §

I stämningsansökan skall uppges

5) yrkandet på straff och förverkande samt övriga yrkanden och de lagrum som ligger till grund för dessa,

7 kap.

Om behandlingen av brottmål där målsäganden ensam för talan

2 §

I stämningsansökan skall uppges

4) yrkandet på straff och förverkande samt de lagrum som ligger till grund för dessa,

8 kap.

Om parterna

11 §

Målet kan prövas och avgöras trots svarandens utevaro, om hans närvaro inte är nödvändig för utredningen av målet och han har kallats till domstolen vid äventyr av sådan påföljd. Svaranden kan i så fall dömas till böter eller fängelse i högst tre månader och till en förverkandepåföljd på högst 50 000 mark.

Om svaranden har dömts till straff eller förverkandepåföljd med stöd av 1 mom., men haft laga förfall och inte kunnat anmäla detta i tid, har han rätt att få målet behandlat på nytt genom en anmälan till domstolen inom 30 dagar från att han bevisligen fick del av det straff eller den förverkandepåföljd som dömts ut. Styrker svaranden inte sitt laga förfall, skall målet inte prövas.

Ett åtal eller något annat yrkande kan förkastas trots svarandens utevaro.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Helsingfors den 21 september 2001